

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenként háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 óratól 12-ig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
Egész évre 8 frt.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Kiadó hivatal:
Sötét-utca s csendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házában, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
vidékesi postán küldve:
Egész évre 9 frt — kr.
Fél évre 4 „ 50 „
Negyed évre 2 „ 25 „
Szerkesztőség iroda:
Sötét-utca s csendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házában, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény küldendő.
Bérmesteri levelek nem fogadjanak el. Kézírtok nem adhatnak vissza.

Hirdetések lapunk számára felvetnek: Budapestben, Lang Lipót és Schwarz Gyula, Gizella-tér 3. sz. — Haasenstein & Vogler, Dorottya-utca 11. sz. — Goldberger A. V. Váci-utca. Külföldön: Bécsben, Mosse Rudolf I. Seilerstätte N. 2. — Haasenstein & Vogler, Wallischgasse Nr. 10. — Daube G. L. és társa I. Wollzeile Nr. 12. — Oppelk A. I. Stubenbastei Nr. 2. Dukas Miksa I. Riemergasse Nr. 12. — Stern Moritz I. Wollzeile Nr. 25. — Rotter és társa I. Riemergasse Nr. 13. — Danneberg I. II. Czerninplatz Nr. 5. — Schalek Henrik Wollzeile Nr. 14. Hamburgban, Haasenstein & Vogler. — Frankfurtban a/M. Daube G. L. és társa.

„Megustornyelezni való boltosok . . .”

Le styl c'est l'homme! — De igaz is! Például így adott jellemző vonást a „B—a” 52. száma magyarnak, midőn „Megbotránkozató” bevezetéssel ellátott s az „Ujvidék”-ből átvett újdonsághoz kommentárral akart szolgálni. Még pedig milyen kommentárral? Az úgy megérdemli, hogy foglalkozzunk vele. Nem a B—a sületlenségével, hanem az „Ujvidék” jogosnak látszó kifakadásával, melyet némi leg Zomborra akart a „B—a” aplikálni.

Azt mondja t. laptársunk az „Ujvidék”:
„Megbotránkozató volt s mert egy egész nemzet a magyarnak vallásos kegyeletét sérti, fenytetés méltóknak tartjuk, hogy szt. István ünnepét széles e hazában talán egyedül a mi városunk ülte meg a nagy nap jelentőségének meg nem felelő módon, mondhatók tünneti közömbösséggel. Mert a kath. templomban tartott istentiszteleten s középületeinknek fellebégzésén kívül a közönséges mindennapsággal uralgott városzserte; piac épügy mint máskor tartatott, a kereskedők boltjai pedig kivételével egész nap, még az istentisztelet tartama alatt is nyitva álltak. Stb.”

Mi a Szent István-ünnep voltaképpen hazánkban? E kérdéssel kell mindenképp előtt tisztában lennünk.
Bátran ráfelelhetjük: Nem egyéb, mint egy kath. ünnep.

Mi kellene, hogy legyen?
Egy nemzeti ünnep! Az ezer éves Magyarország ünnepe, annak a magyar hazának, melynek erős, megdönthetetlen talpköveit Szent-István rakta le! A ki magyar s érzi e nap magasztos jelentőségét: az bizonyára ünnepel e napon. A hazaszeretet egy nyilvánulása ez ünneplés, s kell, hogy a hazaszeretet nyilvánuljon. A haza legerősebb oszlopa: népeinek szeretete.

S a főváros nem is ünnepli Szent István napját csak mint kath. ünnepet, de nemzeti ünnepet

alkot abból, melyen részt vehet azután e haza minden polgára vallás különbség nélkül.

Ellenben a vidék nem ünnepel s nem is ünnepelet soha a Szt. István-napban mást, mint egy kath. ünnepet. S a miről az „Ujvidék” panaszkodik, panaszkodhaték méltán e hazának még más száz városa. Panaszkozhaték Zombor, Szabadka, Szegegy stb. Mert piact mindenütt tartatott s a boltok is nyitva voltak. De a ki közelebbről kutatja az okát, megtalálja abban, hogy a katolikus papok ez ünnepet éppen nem engedik nemzeti ünneppé tenni, de határozottan kath. jelleggel akarnak annak minden áron kölcsönözni, a miben — ha valami igaz van is — van valami ellenmondás is.

Mi olvastuk 5—6 lapban, hogy az intelligencia, mely mindenütt hazafias kegyelettel ülte meg a Szent István-ünnepet, az istentiszteleten érvényre akarta juttatni e nagy nap nemzeti jellegét s azért a haza Hymnusát, Kőlcseynek hazaszeretettől lángoló művét, a „Hazádnak rendületlenül”-t akarta énekelni a templomban s ezt a papok megtiltották, mert Kőlcsey nem volt katolikus.

E szerint, ha Szent István (a történelem logikáját ne sértse e föltevés!) nem lett volna kath. király, nem is lehetne megünnepelni azt?

Ime, ez az oka annak, hogy a Szent István-ünnepet Ujvidéken s még sok más városban nem ünnepeletek meg oly kegyelettel, mint a haza iránti szeretet követelte volna.

Ünnepelni uraim nem minden embernek lehet s nem is mindenkor . . .

A hivatalnok, tanár, ügyvéd csak ünnepelhet, mert módot nyújt neki az állam.

De a kereskedő, a ki minden ünnep költségeit fedezni szokta, nem ünnepelhet mindig, mert maga az ünnep is anyagi veszteség ráéneve.

Tessék egy kissé a méltányosságot is szemügyre venni!

Már most — bárha a Szent István-nap méltóságát s magasztos voltát a magyarnak át kell éreznie, s ellene véteinek hazafiatlanság — a sajtó az „Ujvidék” meg is röhögte, s tette azt a miért tekintélyének megóvása mellett, — de azt mondani, hogy „megustornyelezni való boltosok”, rendőrséget emlegetni, s az egész értelmiséget kárhözváltatni, mert a viszonyok e nagy nap kegyeletéből sokat levonnak, époly tapintatlan, mint megrovandó eljárás.

A boltosok a „B—a” szemében is lehetnének kereskedők, a kiket épen nem szoktak megustornyelezni, ha mindjárt azt a hazafiatlanságot is kóvtették el, hogy a Szent István-ünnepet csak a szívben s nem tünnetelőg ünnepeletek meg, s meghajoltak amaz igazság előtt, hogy a gyomor Szent István napján is korog.

Vajha a „B—a” is megválogatná kifejezését s a helyett, hogy a kereskedő-világot a Szt. István-ünnep megtartásától még inkább elidegeníti, inkább a sajtó méltóságához híven szelid dorgálásal serkenté őket e nagy nap iránti kegyeletre, hazafiai szeretetüknek e nagy napon való nyilvánítására.

Mert talán csak úgy „mir nix dir nix” megustornyeleznék őket: még sem áll e költőben reudkivüli erős lap hatalmában . . . Dixi.

A király születés-napja Pivniczán.

A napilapok pompásabbnál-pompásabb ünnepekéről beszélnek a király születésnapjának alkalmával: egyik ilyen fényesen, a másik olyan pompával ünnepele meg azt a nevezetes napot, melyen urunk, királyunk először pillantá meg a napvilágot; de mindezen hírek nagyobb városokból, a megyék székvárosából erednek úgy, hogy az újságolvasó arra nem is gondol, hogy vannak falvak is, hol — nem mondhatnám épen: pompával ünnepelek meg e napot; de kegyelettel mégis viseltetnek iránta. Ezen falvak közé tartozik Pivnicza is. A falusi nép

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

KAZIMÉR.

(Travestia Vorosmarty „Salamon”-jára.)
„Atok read királyi törvényszék,
Atok rád te bakafántos nép!
Nejjon be az elnök feje lágya. —
S mint a szurkó, legyen oly sötét.
S mint kis pártom obytárnakódással
Bomoly meg a paragrafusoddal.
Te is Máté, a ki felbigattál,
Hogy szerkeszem helyben lapodat,
Elfelejt, ha meg nem védelmezteél,
Nem kívánom több „zuchpaizod”-at
Kazimért a „dutyi”-be bedugván:
Többé se maradás se tartomány
Sajtóperen rajta veszte imigy
Atkozódik a lapszerkesztő;
Tentája nincs, papírját elvették,
Tollát vajjon mibe mártás 6?
Verjetejben ázik arczulatia:
Hej, de abba tollat nem márthatja!
Kutyául van, gyomra még kutyából
Kutyaliter korg az ebadta,
Hej, de mindezeknél legkutyább az,
Hogy lapját a Jósikára hagyta.
Futna ő de bármily gyors futása:
Konstáblernak még gyorsabb a lába.
S már a Fortunában bizonyára
Körmeivel furt egy nagy lyukat,
De a cselnél eltört „bicskiá”-ja:
Rámordult a strázsa: vissza csak!
S így elvása a bus lovag reménye,
Ráborulván a „dutyi” setetjé

S a nap mulik gyenge, gyér, sugrát
Váltja a „kedélyes fogd-meg-ház,”
Kázmér saornyen unatkozik ottan
S gyufaszállal piszkálja a fogát.
Van egy pók ott csuda sok a lába:
Kázmér rajt” a napokat számlálja
Egyszer hetek múltán egy sarokban,
— Ott bizon nem friss víz csergedez —
Bárha a hős gyanus sőhajokkal
Ott mindennap nyogve rekedez.
Titkos cselu papirost találja,
Oly édesen mosolyog le rája.
Egy kormos gyufa ironná vált most
Asztallá az istenadta föld,
Hasra fekke vezércikkot írva,
A remete sok jó órat tölt.
S mint a Salamoné fénylik rája:
A dicserzet martyr-koronája.
Mely gyomrában az csillag hatalmi
Bár még most sem esőlapotnának
Természetes mitán zsebében
A krajczárök megapadtának;
Egy óhajátást rejt, s mond szive-szája:
„Be jó volna most egy nagy tál kása.”
Hátrábban van most az agrarokkal
Nem nyelvelnek többé ajkai
És az ember jobb természetének
Visszatérően aggodalmát
„Még se hasznos bírákkal kikötötti
Utóbb még majd föl találnak kotni”!
Igy sőhaj e kethetis profuntján
Fogának gyilkos ele gyöz,
Ketya bajs, pedig már ez évben
O neki csak benn virít az oza

Egy az maradt: revolver-lapuja!
Most is vadak ordító tanyája!
Saabadkán, 1883. évi aug. 20-án. Píripöcsy.

A Kőrös és Szamos eredete.

— Népmonda. —

A szép, regényes Erdély minden talpalatnyi földje, egy-egy történeti emlékekkel, minden hegye, völgye, folyója, patakja egy-egy érzékeny, vagy vir regével, népmondával van egybekötve.
Elmondunk a sok közül egyet, mely a Kőrös és Szamos eredetét ílyeténképpen adja elő.

Bricsej hegy tetején élt annak idején pompás, gyönyörű palotában egy özvegy — tündérő, a kinek minden öröme, boldogsága fiacskája s leánykájában összpontosult.

Köztudomású dolog, hogy a tündérek, akár bus özvegyek, akár vir szüzek legyenek is, egytől-egyig kedves, szép alkok, — a mienk meg, a kiról imitten szó van, plane gyönyörűséges szép, büvös-bájos, csokolni való teremést volt.

Bizon, elég volt csak egyszer látni, hogy halálósan, vagy legalább is a megházasodásig belészeressen az ember.

Szomszédságban, a hegyek tetején, egy roppant szelős palotában lakott Vikar úr, egy igen derek gavallér ember, a ki, ha nem volt viharos, rozsd kedvében, a mikor fűtülni, tombolni szokott, — hát gyengéd, suttogó hangon is tudott beszélgetni.

Történt, hogy Vihar úr egy zivataros napon kirándulást tön szelős birodalmában, mely alkalommal nobel vizitre betért a szép tündérhez, a ki elragadó, igazi

ugyan nem sokat törődik azzal, vajjon ma a királynak vagy Stefanának van-e születésnapja, mert nem tudja; de ha egyszer tudomására jönné a nép nevezettségének, akkor velünk örül, velünk jőn a Mindenható a királynak üdvét.

Ez pedig nagyon természetes. Az iskolák ilyenkor szünetelnek — a tanító tehát nincs abban a helyzetben, hogy a tanulókkal megünnepeltesse azt és ezek által a szülőkkel is; a nép pedig csepőtlen, gabna-kikészítéssel van elfoglalva — a kalandáriásra és újságra nem úgy gonddal fordít; tehát a nép sehogyan sem jön tudomásra ilyen nevezetes napnak és ez az oka annak is, hogy nem sokat törődik az ilyen ünnepies napokkal.

De Pivinczán mindezeknek dacára, tudja az egész fahu, hogy mikor van a királyi családban valamely nevezetes mozzanat. Ez pedig így történik:

Van községünkben egy derek kereskedő, ki különösen barátságos modoráról, vig kedélyéről ismeretes. Neve: Giesskau J. Adolf; megérdemli, hogy az olvasó közönség nevést is tudja. Ez a kereskedő Rudolf trónörökösöknek és Stefánia hercegnőnek eljegyzése alkalmával készített magának egy nemzeti lobogót ezen felirattal: „Eljen a magyar király!” Ezt a nemzeti lobogót azonban ki is függesztette házára, felidéztesse magyar és belga színű szalagokkal.

A halott előmenő népség megállt a zászlót bámulni; de a nép kíváncsi is, emelgőzve csak nem állhatja meg, hogy meg ne kérdezze, hogy miért lóg az a csoda ott? Bemegy tehát minden aramán a boltba és tudomásul szerez magának a tények állásáról.

Giesskau ur pedig ilyen alkalmakat igen jól tud használni. Ott áll ma a pulton egy pár piutes ívögző illoki borokkal, a mely borok a hazaszeretete ébresztésére igen jó eszközei. Minden kérdező káp egy pohár bort és bő magyarázatot a nép nevezettségéről, a zászló kifüggesztésének céljáról.

Nagyon természetes az a pohár bor mindig a király egészségéért ürtetik ki.

De hagyjuk az őröket hangos beszélgetésükben, mert azt elhihetjük a kedves olvasó, hogy sokszor olyan fejkiszózatot hallhat ott az ember, egy olyan közönséges sörb-embertől a magyar királyra, hogy bizony diéséreztet valék az meg sok tanult embernek is! (Néhányan magán is voltak hűtanúja.) Törjünk át a kegyeletnek másik részére, a gyermekek ünnepejére.

Fent nevezett alkalmakor, t. i. trónörökösök eljegyzése alkalmával, mint már említett, először lett ki függesztve a nemzeti lobogó. Töulüt az ifju nemzedék a csodat bámulni; egyik töböt szeretett volna nézni, mint a másik. Giesskau ur már előre hozatott egy kis láda czukrot a trónörökös és Stefánia hercegnő arczképével. Most egyenként behúta a gyermekeket és mindegyik kapott egy pár czukrot Stefanára és Rudolf arczképeivel. Különös, hogy mikor kézbe vették a czukrot, egyik sem közönte meg, hanem mindegyik rákiáltotta, hogy: „Eljen a magyar király!”

Már vagy 9—10 kigr. czukrot elosztogattak kereskedők, és még ször gyermekek egyet sem látott. Mert megjegyzendő, hogy Pivinczán csak szörkek, tótok és németek laknak; a két utóbbi ajku gyermekek már majd minden mind megjelentek a czukorert; de a szörkek, kik tavolabb laknak a kereskedőtől, meg semmit sem tudtak a történetéről.

Giesskau ur már küldeni is akart a ször iskolához, hogy a tanító ez mausban volt, tehát iskolá időben) küldje el az a gyermekeit is, midőn belép am a boltba 2 ször húska is „tollat venni.”

No, most Giesskau ur ezeknek is szépen elmagyarázta, hogy ma eljegyzte Rudolf trónörökösöknek Stefánia hercegnőt, tehát ma nagy ünnepe van; fogják ezt a két czukrot, egyikben van Rudolf, a másikon Stefánia.

Orommel szaladt a két ifju vissza az iskolába és fél óra múlva már vagy 100—200 gyermeket láttunk szép rendben, parosával az utcán menni. Ez feltűnt volt, azért mindegyikünk utánunk ment. A fuk egyenesen Giesskau

ur boltja elé sorakoztak és: „Eljen a magyar király!” hangos eljénésze törték ki.

Ez annyira meglepett mindnyájunkat, hogy mi is utánuk kiáltottuk: „Eljen a magyar király!” Jött aztán a dolgok főzése, a czukor.

Azt a rendet, széldeszert, a mit ez a tömeg gyermek a czukor-osztogatásnál tapasztott, soha sem hittem volna! Mindnyájan kiabáltak, örömről, lökdösdést vártunk, de csalódtunk. A fuk átvettek mindegyik a maga 2 db. czukorkáját (a képeket róla még ma is láthatni sok házban a tükör sarkai mellé helyezve) és azaz ismet egy „Eljen!” kiáltással, ugy a mint jötték, hazá mentek.

Azutan jött még csak az öröm a szülék részéről, a melyet azonban még elhallgatók.

Azóta aztán, a házszor csak a zászló kiunt van, töulüt az épróság czukorert, a mit a mi kereskedőknek egész élvezettel osztogat szét köztöük.

Most is a királynak születés napján, már kora reggel feltűnt volt előttem, hogy a hány gyermekkel csak találkozottam, mindegyiknél súp-czukrot láttam, erősen súpvala vele. Eszembe jutott, hogy talán megint Giesskau ur osztogatta azt szét; reményemben nem csalódtam. Arca vettem utamat és láttam, hogy egy egész tömeg gyermek áll a bolt előtt — egy része már erősen súpvala, míg a másik még várt a súpra.

Tíz óra tájban már az egész falut behangozta a súp, hogy: „Eljen a magyar király!”

A 4 éves piczikétől egész a 12 éves tanulóig mind azt súpolta, hogy: „Eljen a magyar király!”

Igy ünnepeleltek meg mi itt a király születésnapját és így ünnepeleltek meg minden nemzeti ünnepet; de erről a világ meg tudhat semmit, mert mi mégis csak falusias nép vagyunk, a kik ha még oly nagy pompával ünnéik is meg az olyan epokot, még sem lenne tudva, mert hat községünkben telegráf-hivatall nincs, az ilyen hír pedig nem is érdekli másikat, csak nekünk telegráf-hivataltól a napilapnak, hogy az aztán nagy bölssén oda pingálhassa: „Saját eredeti távirattal.”

Mindazonáltal mi örvendük, hogy ilyen derek kereskedők van, a ki a patriotikusnak nagy ösztönöz, serkentője népnök között; másrészt meg örülünk, hogy községünkben ilyen dolgok történnek, mert ez világsan bebizonyítja, hogy itt a vallás alá van rendelve a hazaszeretetésnek.

Hogy ehézt aztán Istóczy ur és compániája mit szólnak; az az ő gondjuk; de hogy az ő kiabálásunkkal ezek a tények homlok egyenes ellenkeznek, az szent.

Adjon Isten sok ilyen kereskedőt a hazának!

„Eljen a magyar király!”

Krausz Bernát
néptanító.

HYPERTEXT

Vettük a meghívót. A katymari műkedvelőknek az ottani nagyvendéglóban 1. évi szeptember hó 1-én tancmulatsággal összekötött jólelkőségű szini előadására belepti új szemelyeinket 1 fnt. A tiszta jövedelem a „Szabadság-szobor” alapja javára fog fölajánlani. Felülhetése a cél tekintetéből köszönettel fogadtatnak és a nyilvánosság előtt nyugtatnak. Kezdetre este 8 órakor. A színpad itt következők: A. „Bülogyilkos”. Vigátek 1 felv. Irtá About E. fordította Kuliffay Edé. Szemelyek: Perató Eugénia, fiatal özvegy Végine Huatkovszky Mariska. Ducape Alfred, festő Fólker József. Lecombeux, államügyész Város Pál. Angelica, szobaleány Rimanczy Sarolta. Jean, kertész Hajdu Pál. Csendőrtájosztó Veszelszky Antal. Történekkorunkban, Perató asszony kastalyában. Ezt követi: A „No-gyűllöl.” Vig. 1 felv. Irtá Benedek Feró. Ujzany E. Szemelyek: Barna László, erdősz Végé Rezzo. Irma, neje Végine Huatkovszky Mariska. Csermelyi Ivan Fólker József. Történekkorunkban Barna László erdősz lakásán.

Loschitz Hermina kisasszony Dorozólórl, eljegyzészté Stern Herman Szótán.

Eljegyzés. Freundberg Czechiala kisasszonyt Szabalkán eljegyzészté Kunetz József Nagy-Kikindórl.

A színelészi magán kisérdővő intézetben 1. hó 28-án gyönyörű-éges vízsálgat tartattott. A tümérek angyalczu kis bébé ünnepi ruháscikkában pompás látványt nyújtott. A folyosón valóságos kis kiállítás volt (latható a gyermekek igazán ügyes s csinos munkálataiból). Alálában ezen intézet a kor színvonalán áll s megérdemli közönségünk támogatást, melyben mind tapasztaltuk — nem éppen lukaron részésiti.

Az észéki drávail-híd átalakítása tárgyában Eszéken a kir. államiépítészeti hivatalban versenytárgyalás lesz 1. é. szeptember hó 12-én. Az idevonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett hivatalban bekinthetőek.

A szegedi m. kir. pénzügyigazgatóságnál két titkári állomás jött terebészbe. A pályázati kívánók eziránti folyamodványokat szeptember hó 12-ig nyújthatják be.

Az ó-zsivácki kisérdővő-egyesület alapszabályai a m. kir. belügyminiszter által jóváhagyattak.

Az érsek adománya. Följegyzésre méltó eset történt a bácsyegyházi Sz-István községben. Ott ugyanis negyedik iskolát akarnak állítani s támogatást végett többek közt Háyndal Lajos kalocsai érsekhez fordultak. Ö emnialnyok hajlandók is nyilatkozott 800 fttal járulni az iskola létesítéséhez, azonban oly kikötéssel, hogy ha az iskola megszűnik valaha r. kath jellegű lenni, a község tartozik a 800 fttot kamatot kamatjával visszafizetni. Az ajánlat a község képviselő-testülete elé került s az kimondotta, hogy az érsek ur adományát nem fogadja el. A biboros főpap mit mondott erre a kurucszágra, arról hallgat a kronika.

A szabaddal termény kiállítás. A végrehajttó bizottság tudatja a gazda közönséggel, miszerint több oldal kiváncsiállomnak eleget teendő a bejelentési határidő szeptember 15-ig megköszönözött; a tárgyak pedig legközebb szeptember 20-án beküldendők. A kiállítás 23-án reggel fog megnyitni. — A jelesebb terményekre kitűzött arany és ezüst érem továbbá oklevélnek kívül lesznek meg kis gazda k számará külön pénzdiák is. A kiállításban be lesz mutatva Bacs megye meheszete és selyemtenyészete is. Kérjük a t. gazda közönséget, miszerint a helyiségek berendezése végett bejelentéseiket mielőbb eszközöznék szíveskedjenek. Ivek Szabaddán a bizottságban, Zomborban a gazdasági egyesület elnök-ségével kapható.

Villamsjuttott emberek. Mult csütörtökön megrendött szerencsetársaság történt Rasztánban, báro Redy majorján. Nagy vihar tört ki, s a szérin dolgozó emberek egy része a zapor elől a cséplőpaz alá húzódtak. Összesen tiz-hatvanegyet voltak, 7—8 felhátt ember, a többi 16—20 éves szühanz s egy 10 éves kis leány. A mint így kuzczorodtak, egyszer csak a villám becsapott a gépbe s azon átfutva kőzűk. Negyen azonnal szörnyet haltak s kilenez többé-kevesebbé veszélyes sérülést szenvedett, csupan a kis leányának nem lett semmi egyéb baja, mint-hogy körül-belül mástel óráig eszméletlen kívül volt. Aunál csodálatosb ez, mert a kis leány atyja és a bátyja közt kekdűt s a villám ezeket agyonjuttotta. A szerencsétlen aidozatok tenetése nagy részvét mellett ment régebe.

Szöbröt II. Lajosnak. A „Mohács és Vidéke” az 1526-óki gysz évfordulójának közeledte alkalmaival azzal az imduványtal lép föl, hogy emeljen a nemzet szöbröt II. Lajosnak. Vég nekünk igazságos Mátysunk és, II. Lajos előtt volt nagy Lajosunk is; addig, amig a nemzet ezeknek emlékeit nem orokiti meg szöbrorral, különös dolog volna II. Lajosnak, egy szerencsétlen, de kis királynak emelni szöbröt.

A helybeli Bittermann-féle könyvnyomda — ugy látszik — különös izlett akar elárulni, midőn a bált-jelentéseket olyan tarka-barka papirosra nyomtatja, az ember szemre kápriksz, míg elolvashatja. Az a papiros nem oly czeiből készült, hogy ra betűk nyomassanak, hanem bizonyosan, hogy sárkányt csinálnak bele a gyerekek, vagy a mezeskalocsyok használják föl. (Egy a közönség köréből.)

tünderiesen hányos pongyolában, épen puszédikett s habcsókot csinált harmatepenteitbe kis kezeccserével.

Fölösleges mozdánunk, hogy Vihar urfi, mielőtt az isteni holgátt megpillantotta, stante pede ingalmatlanul beizeszerelteskedett, a mi bizony manapság is akárhányszor megieszik az ártatlan fiatal emberen.

Ilyeten körülmények között önmagától értétődik, hogy Vihar ur — a ki különben igen fess és csinos legény volt a tarján — lúzesen kiruzimál szedett meg az ebed alátt a bujakban gazdag tünder özvegynek, s egy-atyában később is, minden lehetett elkövetett, hogy magát megszereltesse; a töbök kőtot meg nachtmuzikott is vitt imadottjanak, a hogyan szerelmes emberek mostanság is cseleszenek.

A gyönyörűséges szép tünder csintalan és biztató mosolyával hallgatta Vihar urfi epekedését, sóhajtat, melyek töbteket egy forgozzáéll, és hebe-hóba megengedte csoklián kezeccseréjét is. Lezi-piczi, rubintós akajahoz azonban — noha avara a legeslegnagyobb gúztusa volt — már sehogyan sem jutott Vihar urfi.

Igy ment ez egy darabig szép csondósen. Vihar urfi ovidavekony volt, mint a fekvár s mig ez az állapot tartott, suttogó, haogysz szelők lengezteték s bosz viharok soha sem dúlltak Vihar ur őrödelében.

Istennel hat a nok — habar tünderék is — már akkor is csintalanok s hamisak voltak s ha tehetők, bizony abban az időben is, epuy mint most, rászedték a szegény szerelmes fiatal embert.

Igy történt Vihar ténrsural is.

Mikor ez azt hitte, hogy a nachtmuzikok meglettek már a hatást, és a mosolygó kis tünderét tokeletesen meghódította, annak rendje s módja szerint szerel-

met vallott neki, és mint tisztességes szándokokban lévő fiatal ember megkerte aranyos kis kezeccserét, (a mint hat ez még ma napig is divatban van.)

Hanem hat, őh szent kőleod! a buvos-bajos, hamis kis tünder mosolygóra kikoszarozta a gavallér Vihar urfi-t. (Nó ez már, haia isten, manapság teljesen kiment a divatból.)

Vihar barátunk most, mint a féle csalódott, kiját-szított szerelmes, koroliani haragjal szívében, boszut, iszony boszut esküdött a kegyetlen, kaczer tündernek, a ki őt egy Vihart lövé véle, oly csutosan lefozte.

E látja boszu napjainkban különösen és leginkább az ártatlan — szerkesztőket éri — rettenetes, rigómezi versek alakjában, melyeket a desperatus szerelmelek: „Hozzá! Hűtlen kevesem! Oh, ha tudnád! Ah, ha tudnád!” léle szivtfecsartató zongelművekben s egyéb halkorkori búgásokban zúdítanak rejuk.

Vihar urfi azonban adaz tüderében máséppé boszulta meg magát, midán akkoriban, szerencsére, még sem szerkesztők, sem revolyer zsurnaliszták, sem rigómezi verselábak nem „existálványozták”, mint a hogy Hugli borbély mondana.

Az armanys Vihar urfi szeméi a kis tünder gyermekén akadtak meg s ezekre alapíta bosztervét.

Meg is jött némokora erre az alkalom.

A szép tünderő ugyanis egy kellemes tavaszi napon element az érbe — szívtárványt szóni. (Ebből látszik, hogy a hőlyegek már akkor is a felsőbb régiókban tevédeztek.)

Más hírek szerint pedig találakaja volt valamelyik nagy órru — feistennel. (Nó ebben már mintha több volna a valószínűség.)

No, már most mindegy, akárhogy történt, elég az hozza, mint a tünder az egekben, esetleg a nagyorrú felistnen után jart, addig kedves gyermekek lent a földön maradtak s egyéb mulatság hiányában, a hegy tövében játszadoztak.

Vihar urfi, a kiharoszárt szerelmele, most kedvezoenek látta az alkalmat magát a hamis tünderén megboszulni.

Kapta tehát magát s irtóztatót vihart, szélléle s jég-esóval vegyítve böcsötött a gyermekekre.

Ezek a szegény kis ártatlanok félelmükben nem tudtak egyebet tenni, mint futásban keresni menekülést a dühözöz fergeteg elől.

Vihar urfi azonban futás közben elválasztotta öket egymástól, ugy, hogy a szegények nem találtak egymásra. Most mindakettő keservesen elkezdett sírni, s addig sártak, addig zokogtak, míg sírasúk — könyök özőnében — forrasokká változtak. Egyik forrás nyugot, a másik kelet felé s folyt, s egyikből lett a Kőrös, a másikból a Szamos s így futottak, folytak tovább, tovább, míg a Tiszában össztetelődözven, megöltek, megcsókolták egymást s vigan tovább folydogáltak s még most is folydogálnak.

Mi lett a szép özvegy tünderből? Vajton megrepedt-e szíveccskéje, vagy búbanataban újra férjhez ment, arról halgat a „krónika”, noha igen valószínű, hogy az utóbbi eszeledette, (nagyon okosan eszeledette) mert, hisz mind e mai napig vannak hamis kis tünderék, mindegy, akár lényoek, akár menyecskek, vagy bájos özvegyek, a kik kétség kívül töle származnak.

Ezt a mondát mindenki tudja, a ki a Briesiej hegy körül lakik, illo tehát, hogy mi is tudjuk, s ne hiúnyunk minden édes mosolyának, mely a hamis tünderék csoklián való rózsás ajakán játszadozik. Taládk.

Egy tiszteletreméltó kereskedő.

Kereskedelmi miseriánk illusztrálásul és saját reabilitálásom érdekében, bátor vagyok a következő esetet nyilvánosságra hozni.

Roheim Nánán zombori lakostól egy parthie kukoriczát vásároltam, melyet a nevezett ideiglenesen föllított személy által 6-8%^o-nyi szeméttel vegyítve nyakamba akart lőcsólni, minthogy azonban az átvételnél az üzlet mennyisége 1/3-ig közigyezői uton storniorán, Roheim a jellemszerű nem tudott más elgátelt szerezni, mint megfizetettje által engemet család végett följelenteni, dacára annak, hogy nemcsak az átvett mennyiséget fizettem meg, de egy követelést mintegy 800 ftnyi érték erejéig ellenében törvényes uton már 14 nap előtt érvényesítettem.

En ezen megtámadás ellen erőlesen s önézetesen védekeztem s annak kimenetele immár a zombori tek. kir. Törvényszék igazságos belátásától függ.

De azért nem menekült meg ezen jellems ember (sic!) a ki intellectuális tényezője az ellemem és becsületem ellen intezett támadásnak, a majd általam folyamathoz tartozó törvényes vizsgálát alol, míg annak megjelését, hogy voltaképpen milyen gentleman Roheim ur, a n. é. olvasó közönségre bízom, mely már azon okból is könnyen megíthető az eljárását, mert hiszen Roheim ur ritkán szokott üzletet lebonyolítani a nélkül, hogy vevőjéül perbe ne keverje magát.

Bizony nem elég csupán az exteriort megőrizni!
Zombor, 1883. évi aug. hó 28-án.

Heller Lipót.

Válasz a fentebbi támadásra.

Éppen nincs szándékomban Heller Leopold ural, a kinek jelleme s kereskedői magaviselete bizonyára eléggé ismeretes, bővebben foglalkozni.

Szabad legyen azonban a közönség iránti tiszteletből az esetet röviden elmondanom.

Heller Leopold ur tölem 1400 mm. kukoriczát vett, a tényleges vétel előtt megsemmiselt s jónak találta, csupán csak megégyeszeri rostálást kívánt. A lejáratú határidőn, minthogy éppen akkor a kukoricza ára csökken s neki az árverésre pénze nem volt, minden utat-módot, tehát még törvényellenes módot is megkísérelt, hogy megbízottamtól félrevetve, ő sokkal több kukoriczát vegyen át, mint a mennyit megállapodásunk szerint átvenni jogosítva lett volna.

Sikerült megbízottamtól félrevetni, miáltal annak tetemes kárt okozott s az ellene büntényitői följelentést tett, a miért is ő a felelősséget bátran magára vállaltatta.

A mint ezen jogtalan uton kezéhez jutott kukoriczát biztos helyre szállította, pénze nem lévén a többit is szállítottai, igen közel felezőkhöz folyamodott s kifogásolta a rostálást.

Hogy azonban e kifogásolása nem bir semmi alappal, bizonyítja a bíróság utján fölvetett s kezem közt lévő szakértői szemlének következő pontja, mely is szó-ról-szóra így hangzik:

„Kellően rostálva van-e a megtekintett kukoricza? „Válasz: Mind a három szakértő egyhangulag igenlel felelt.”

Ezzel tehát eléggé konstataiva van, hogy azon fenti nem éppen tiszteletre méltó gabna kereskedő menyire barátja az igazságnak, s hogy mily értéket szabad tulajdonítani szavamak.

A mi azon allitást illeti, hogy ritkán szoktam üzletet lebonyolítani a nélkül, hogy perbe keverednem én ezt szemtelenségnek jelentem ki.

Perbe csak akkor jövök, ha olyan szerencsétlen helyzetbe jutok, hogy oly Heller Lipót-féle jellemű emberekkel érintkezem üzletileg.

Végül még megjegyzem azt, hogy ez ügyben nem szándékozom vele további polemiaha bocsájtkozni.

Roheim Nánán.

*) E rovart alatt közölttekkert nem vállal felelősséget. A szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
MÜLLERGYULA.

Hirdetmény.

Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a Falcione Gyula ösztöndíj alaphoz tartozó a zombori 137. számú telekjegyzőkönyben 12791. a. és 12816. hrszám alatt felvett, a nednadsit pusztaán fekvő 26 hold és 403 □ ö első osztályú szántóföld nyilvános árverés útján f. évi szeptember hó 16-án reggeli 10 órakor a város háza kis termében eladati fog, azon megjegyzésel, hogy az egész vételár kellő biztosíték mellett 8%, kamatozással a vevő kezeiben maradhat.

Árverezni szándékozzók tartoznak a 6427 frtnyi kiáltási árak 10% bánatpénz fejében az árverés megkezdése előtt az árverező bizottság kezeihez letenni.

A feltételek a városi számvévségnél a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Zombor 1883. augusztus 28-án.

NOVELLA-TÁR.

A habléány.

— Rajz. —

Irta: DOMINUS SIMON.

(Folytatás.)

— Semmi teendő. Oh e vidék gyönyörű, megérdemli, hogy szépségét hosszabb ideig is élvezze. Le tudna mondani ily élvezetéről: este séta a folyó partján, reggel a lombos fák között vagy a virágos kertben, a vagy nem barátja ön mindezeknek? Jöjjon elvezetem rögtön, gyozódjék meg.

A kertbe mentünk, megmutattat minden, megnevezett minden virágot, egyik-másikhoz történetkét is mondott. Nemsokára visszatértünk az ebédhez: Pista bácsi családjaival mérgeleldött, Irén hallgatott, én meg magammal s tudja Isten mivel voltam elfoglalva. Este sétáltunk a tó partján, reggel a jegenyefasorban, este ismét a tó partján vagy a kertben a virágok közt.

Eltelt egy hét, a vidéket sokkal szebbnek találtam, semhogy teendőmre gondoltam volna. Irén tökéletesen megigézett, ha sétánkra indultunk, a legboldogabb valék. Olykor kivonta karját és gyermekes örömmel lepke után futott, piciny lábain lepke könnyűségével. Plasztikai tagjaihoz simuló fehér ruhájában, mely e sylphid lény bajait annyira feltüntet. Fuhg b-é szerettem. Néhány-szr nyilatkozni akartam: de egyszer hideg magatartása hűtötte le forró szerelmemet; — mások olvadékonnyabbnak mutatkoztak, nyiló rozsbabimót nyugtot at, melegebb hangon beszélt, édes tekintetével felemlét magához, akkor meg Pista bácsi lepet meg bennünket. Mindezeknél azonban jobban aggasztott buskomorsága, mely öt olykor megszállta. Ketségsbejett.

A kertben valék. Padon ülve elmerültem gondolatimba. Mint mikor valaki egy jól ismert tájon letelelti folyton egy helyen szeimeit: néztem magam elé tárgy-talanul. Irén közeledett.

— Ujságot mondok: Szarvasiék nál jóvó heten mulatság lesz.

— Elmegy?

— Nem szeretem a zajos társaságot.

— De mit szói majd a világ, gogosnek, különzenek fogja nevezni.

— Igaza lehet! de miért törődjem mások itéletével, miért csékekedjem önakaratom és kedvem ellen mások kedvéért, hajobbnak talalom saját kedvembe jarn, anekül, hogy ezzel másoknak vetnek? Mit szói a világ? hana! mit szólna, van joga szólni? Avagy nyujt a világ kárpotiást a veszteséget, vigasztáló szót a faldalomert, enyhülést a szív bajaiert? Oh igen, csak kiserje meg: ki fog nevetetni. Ilyen a világ!

— Irén kisasszony! ezem bar szavai igazságát, én mégis megkiserlem, tan szerencsésebb leszek kegyednél: Irén, vigasztáló szót a faldalomnak, enyhülést a szív bajának, én szereték. Egy szó ajksorai a halandók legboldogabbikava tesz vagy sötet pokolia változtatja egész jóvomet. De nem, nem kerek ennyit, engedte csupán, hogy enyemnek nevezhessem, mondja ki a boldogito szót, melyet remeny és felelem közt varok. E reme-go kez, e beszeio szemek szivemhez szólnak, kiván-ságomat teljesíteni igérk, ön mondja ki boldogságomat engedje, hogy enyemnek nevezhessem.

— Szerelmem! ön csak szerethetnék! e szív érzéketlen. Kezemet? Es ön melegelednek, ha pusztá igennel válaszolok, nem gondolt arra, hogy szerelme szerelmet kíván, mit ca nem viszonozhatok? Lenne-e áldás irigynök, midon csak egyik ézi magát boldognak, tarthatna-e boldogsága sokak? Ha megtette az utat, honnan vissza többé nem térhet, ha boldogtalanságán változtatna többé nem álland hatalmában, ha szerelmes no helyett egy fasult kebeli fogadja ön: akkor uram késő lenne banata, hasztalan fogna kikelni elhamarkodott sorsa ellen, szemrehányásaival mit sem fog segíteni.

— Mindezt megfontoltam. Nem szeretem, ön azt erőltetni nem áll hatalmunkban, kezeert esdek csupán. Ha szivet, szerelmem nem is: egy hü feleséget nyerek, ki bele élve magát, megszokott helyzetem nemfog válto-zást óhajtani. Ha fasult kebleben szerelmem nem is talál viszhangra, egy mosolya lesz számomra és ennyi elég, ön boldoggá teend.

(Vég köv.)

Körrendelet. Valamennyi törvényhatóságának. A mérteimeknek rövidített jelzései a nemzetközi méterbizottság által megállapították, e megállapodás szerint, a gyakorlatban használt mértékek ezentul rövidítés esetén a következőleg irandók:

1) Hosszmértékek.	
kilométer helyett	km.
méter " " " " " " " " " "	m.
deciméter " " " " " " " " " "	dm.
centiméter " " " " " " " " " "	cm.
milliméter " " " " " " " " " "	mm.
2) Térmértékek.	
négyzet kilométer helyett	km ²
" " " " " " " " " " " " " "	m ²
" " " " " " " " " " " " " "	dm ²
" " " " " " " " " " " " " "	cm ²
" " " " " " " " " " " " " "	mm ²
hektár " " " " " " " " " " " "	ha.
ár " " " " " " " " " " " " "	a.
3) Kőbmértékek.	
kőb kilométer helyett	km ³
" " " " " " " " " " " " " "	m ³
" " " " " " " " " " " " " "	dm ³
" " " " " " " " " " " " " "	cm ³
" " " " " " " " " " " " " "	mm ³
hectoliter " " " " " " " " " " " "	hl.
liter " " " " " " " " " " " " "	l.
deciliter " " " " " " " " " " " "	dl.
centiliter " " " " " " " " " " " "	cl.
4) Súlymértékek.	
töma helyett	t.
métermázsza helyett	qu.
kilogram " " " " " " " " " " "	kg.
dekagram " " " " " " " " " " "	dkg.
gram " " " " " " " " " " " "	g.
decigram " " " " " " " " " " "	dg.
centigram " " " " " " " " " " "	cg.
milligram " " " " " " " " " " "	mg.

Ezek jelek úgy irasban mint nyomtatásban kövvetien, a mérték mennyiségét kifejező szám, vagy ha az tizedes törtet is foglalja magában, a tizedes tört utolsó szanjegye után ugyanazon sorban, megszakítás vagy pontok közbe íktatása nélkül latin kis betűkkel irandók, illetőleg nyomtatandók. A hitelesítés alá tartozó azon mértékeknek és súlyoknak, melyek az 1874. évi 9334 szám alatt kélt miniszteri rendelet értelmében rövidített nevekkel is megjelölhetők, ezentul szintén a jelen rendeletben felsorolt megfelelő jeleinkkel alkalmazandók.

— A júlyo 1883-ik évi december hó 31-en tul az ezen jelzésektől eltérő módon jelölt mértékek és súlyok hitelesítés alá nem bocsátatának: a már hitelesítették, vagy használatban lévők azonban továbbra is érvényesek maradnak. A m. kir. földmívelési ipar és kereskedelmi miniszterium Budapesten.

Hogy lehet frissen eltartani a virágocskort? Csak úgy, ha friss vízzel befejeskendezzuk a szappanos vízbe teszünk. Másnap kivesszük a vízből a csokort, újra friss vízzel fejeskendezük meg, 5-6 percig friss vízben hagyjuk állani s ismét szappanos vízbe teszjük. Ez eljárással a csokort 3-4 napon át üden tarthatjuk el.

Engel Adólf diszokmannyál kitüntetett ezet-gyárát Zomborban lelkiismeretesen és személyesen szerzett, tapasztalás után ajánlhatjuk a jó gazdasszonyok figyelmébe.

Irodalom.

A Képes Családi Lapok 47. szám tartalma: Eljegyzés után; ebesezés, írta Prem József. — Pitypalatty; írta Perényi Kálmán. — A boszu aldozatai; beszély írta Paczó István. — Bíron szerelme; ebesezés az orosz udvari életből, közli Milsz Béla. — Korai hervadás; ebesezés, írta Halasz Ferencz. — Hetti tarca; (Zavar-gások Budapesten,) írta —y. — A sirig; ebesezés, írta Frygale Carlen Emilia, fordította Szollos D. — Beteg család; vig beszely, közli Philantrop. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képenk: Szudani zenések egy marokkói kaveház előtt. — Kínai uszonke-lalu. — Az utolsó kincs. — Melieklet: A „Valeria” című regény 113-128 oldala. — A bortekno: Hetti naptar. — Sakk-talány. — Szam-rejtveny. — Vers-talány. — Talányok megjelése. — Megfojtók névsora. — Feleletek. — Ajánlatok. — A kis lottó hrzsai. — Hirdetések

A 48. szám tartalma: Eljegyzés után; ebesezés, írta Prem József. — Körfolyas; költemény, írta Konjathy Jenő. — A boszu aldozatai, beszely, írta Paczó István. — Ichia sziget pusztulása, egy szemtanu ebesezése. — Bíron szerelme, ebesezés az orosz udvari életből, közli Milsz Béla. — Korai hervadás, ebesezés, írta Halasz Ferencz. — Hetti tarca, (Ujpesten) írta —kg. — Beteg család, vig beszely, közli Philantrop. A sirig, ebesezés, írta Frygale Carlen Emilia, fordította Szollos D. — Web; költemény, írta Tewrewk Árpád. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képenk: Neger szerená. Közzeig a vihar. — Ichia a földrengés után. — Melieklet: a „Valeria” című regény 129-144 oldala. A bortekno mint az előbbi számmal. — Előfizetheti Meher Vilmoslád, Budapest IV. ker. papayevé-utca 8. szám. Egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

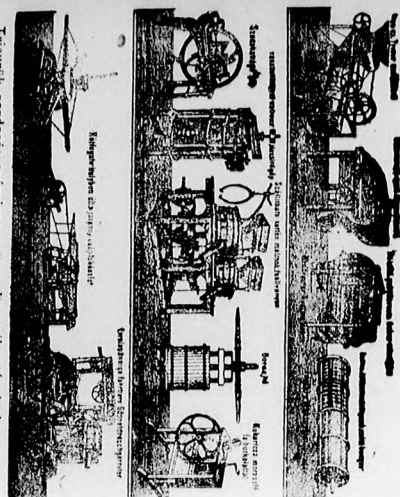
Humor. A „mama” folyton ösztökéli vejt, hogy menjének el már egy kis kejtazásra. A vöm uram vegre beleam a sok faggatásba, és jelenti napjainak, hogy kész vele utnak induli. „Csakugyan, szól a mama örömei, és ugyan hova?” „Elmegyünk előbb Ichiaiba, es ha az nemes m segít, Kairoba!”

A ponyvairodalom ellen. A ker. iskolaszékek a következő tanév kezdetén intézkedni fognak az irant, hogy a kerületi tanitók körlevél útján hívják fel a szülőket, hogy abban az esetben, ha gyermekeiknél ugyne-

Gutfahr és Müller

BUDAPESTEN,

első budapesti trieur-, rostalemez- és gazdasági gépgyár
a Margit-híd közelében,
ajánlják szíves szerkezeti és javított gépmunkákat mint:

- Trieurak gazdasági számára:
Járműves cséplőképek.
Székely-rosták.
Károlyi-rostalemezek.
Székelygépek.
Járművek.
Külföldi gépek márkák számára:
Dinai malinok.
Tehénszálgyártó-hangerek.
Körfűrő-gepek.
- Daruválasztó-gepek.
Tartók, Detachurók.
Malomkatedézsek u. m.:
Társaságok.
Szállítók.
Rostalemezek:
Cséplő-gepek-rosták.
Liszthenger-szárók.
Körfűrő-gepek.
Káspolylemez-ek stb.
- Ajányzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Dicsérő oklevéllel kitüntetett ECZETGYÁRAMAT

ezenel ajánlom a t. cz. gazdaasszonyok figyelmébe.

Ezen gyáramban készült

ECZET

tarthatóságáról üzletemben természetben szolgálhatok példákkal, melyszerint besavanyított ugorka vagy paprika 2 évig is jó állapotban eltartható benne.

1 liter eczet 3 kr., 100 liternél 4 kr.,
1 liter háromszoros eczet-szesz 10 kr.

ENGEL ADOLF
Zomborban,
az Elefánt szállóval szemben

12-1

Főnyeremény

- 50.000 forint
 - 20.000 forint
 - 10.000 forint
 - 8000 forint
 - 6000 forint
 - 5000 forint
- stb. összesen

10,000 nyeremény
készpénzben kifizetve

Egy-egy sorsjegy
ára

csak 1 forint

KINCSEM-SORSJÁTÉK Budapesten

engedélyezve a magy. kir. pénzügyminiszteriumnak 16035—1883. sz. a. kelt rendeletével.

1-ső főnyeremény értéke 50.000 forint

- 2-ik főnyer. ért. 20.000 frt
- 3-ik főnyer. ért. 10.000 frt
- 4-ik főnyer. ért. 8.000 frt
- 5-ik főnyer. ért. 6.000 frt
- 6-ik főnyer. ért. 5.000 frt

továbbá 2 nyeremény á 4000 frt, 3 nyeremény á 3000 frt
5 nyeremény á 2000 frt stb.

10,000 nyeremény = 186,000 frt

A nyerő kívánására 20% adó levonásával

minden nyeremény készpénzben fizettetik ki.

Sorsjegyek 1 forintjával e lap kiad hivatalában kaphatók.

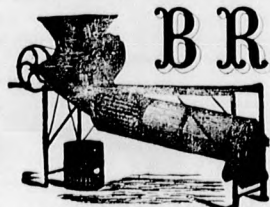
Kiválóan jó eczetet

saját eczetgyáramból, úgy nagyban, mint kicsinyben van szerencsém a n. é. közönségnek a közeledő őszi évadra, az uborka és paprika savanyítás végett felajánlani.

Tisztelettel

Theodorovits Miklós G.

Az üzletem Zomborban, Galle Emil ur háza sarkán, a gymnasiumnak átellenben van.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon
kitüntetett

TRIEUR-jeit

váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.
Tengeri-morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, malmok,
méhészeti és technikai cselokra

Járgány-cséplőgépeket

Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567. szám alatt szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, sulya 50 kilo ára 55 frt.

Ajányzékek kívánatra ingyen.

Raktár Zomborban: **GERGUROW DANIEL** úrnál.

szabadalmazott

hármaskéket

közönséges és acél-ekéket,
cséplőgép-lemezszitákat
gőzesítő és járgánycséplőkész.
és minden egyéb
gazdasági gépeket.